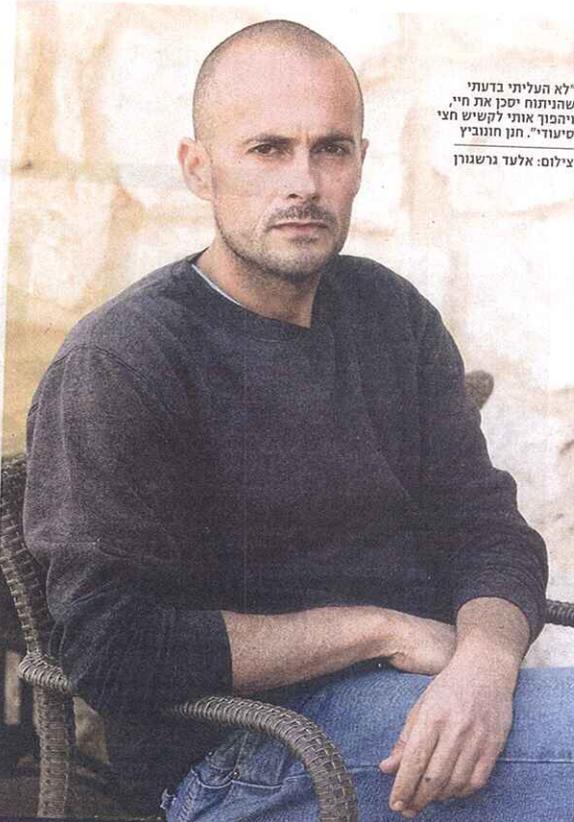

"לא העליתי בדעתי שהניתוח יסכן את חיי, ויהפוך אותי לקשיש חצי סינורדי". חנן חנוביץ צילום: אלעד גרשנורן

חנן חנוביץ: כבר הבנתי שקרה הגרוע מכל, שהתפרים נפרמו, שהשרוול התחרפן והתעוות ונהיה כמו פאוץ' מקווצץ. אם זה לא מספיק, אז גם הזהירו אותי מהפקקת ברגל שדרכה היזנו אותי. הייתי על הפנים. כבר לא האמנתי שאני יוצא חי מההרפתקה המפוקפקת הזאת"

הוא טוען, "כי בשבוע שבו הייתי מאושפז הר"גשתי ככל יום איד אני ממשיך להודרדר ואיך הצוות ממשיך להתעלם ממצב". חנוביץ מספר שהמשיך להקיא הרף כל התרופות נוגדות הבחילה שקיבל, עד שהצוות החליט להזריק אותו להונגה תרופתית, אשר הותקנה באחת מרגליו. אחרי שבוע של אשפוז השתחרר לביתו, אבל מצבו רק הלך והידרדר. "אחרי יומיים התובע חזר לבית החולים כנצ"רת עם הקאות מרובות, חוסר יכולת לאכול ול"שתות, חולשה כללית, סחרחורת ומיעוט כמות שתן", נכתב בתביעה. הוא נלקח לצילום שחר"גים חסימה בקיבה, אשר גרמה לשלל התסמינים שמהם סבל. לבסוף פותחה הוא נשלח לרמב"ם. שם הוא עבר הרחבה של היצרות כושפת באמצעות החדרת כלון. "הורגמה דלקת קשה כושפת", נטען בתביעה. ממצא נוסף: "גודל לא תקין של הרגל, אשר הרגים פקקת טרייה בווריד, כנראה כתוצאה מהחונגה הוורידית". בהמשך תוקפת האשפוז ברמב"ם נחשפו כעיות נוספות: "היצרות ניכרת של הקיבה ומע" ליה הרחבה של הפאוץ' עם רפ" לוקס לוושט".

חורף הממצאים הקשים, הט"ח פול שניתן לחנוביץ שיפר את מצבו. "פתאום הפסקתי להקיא, התהלתי קצת לאכול מוזן רז ול"שתות, והרגשתי שאני מתחוק מספיק כדי ל"שח" את עצמי מבית החולים", הוא מספר. הרופאים לא תמכו בהחלטה, אך חנוביץ התעקש. יומיים אחרי כך חש כבאבי בטן חריפים וסבל מהקאות מרובות ומחוס. גיידת טיפול נמרץ פינתה אותו פעם נוספת למרכז הרפואי העמק. "סירטי בטן הרגים חסר לדליפה מקו הסי"כ, כמה הידרבוקיות והרחבה של הוושט", נכתב. מנת טיפול אנטיביוטי, אך בשלב זה ביקש חנו"בין להעבירו שוב לרמב"ם. "כבר הבנתי שקרה הגרוע מכל, שהתפרים נפרמו, שהשרוול התחרפן והתעוות ונהיה כמו פאוץ' מקווצץ". אם זה לא מספיק, אז גם הזהירו אותי מהפקקת ברגל שר"כ שהיזנו אותי. הייתי על הפנים, כבר לא האמנתי

השמנת הידר של חנן חנוביץ הת' חילה כבר בני 13, אבל רק לפני שהתגייס החליט לקחת את עצמו כיריים ולהפחית משקלו. "עמדת" יפה במשקמה, רותית, אבל אחרי שלוש שנים, ממש לפני השחרור, יצר התיאבון הגבר על וביכולת הריסון שלו. כל מה שהורדתי עלה חזרה, מאז הנחמה באינספור שיטות להורדת משקל. כולל, הוא אומר, עברו מצוי"ן, אבל כמו שירדתי עשרות קילוגרמים, נשברתי פעם אחרי פעם ות' מיר חזרתי להיות כסוף".

"דקה לפני המחלות"
חנוביץ (39), נשוי ואב לחמש בנות, מושביק מכפר-ברוך החליט לפני כשנתיים שהגיע הזמן לצעד רציני: הניתוח שוכה לכינוי העממי "קיצור קיבה".

"כבר שקלתי 132 קילו, והי BMI שלי עמד על 41.58, שזה לכל הודעה כבר רף קיצון. העבודה שלי פיזית, וכבר ראיתי שקשה לי להיכנס ל"ט" בדר ולצאת ממנו. גם ראיתי סכוכי חברים ובני משפחה שעברו את הניתוח בהצלחה, רוו ויפ' וסבכה להם", הוא אומר. בפברואר 2012 אושפז חנוביץ בבית החולים על שם המשפחה הקרשה (האישל"ק) בנצרת. "הלבנתי לניתוח בביתחון גמור. לשנייה לא הע' ליתי ברעיון שהוא יסכן את חיי, ובהמשך יחפור אותי לקשיש הזי סינורדי", הוא מתאר. הניתוח שעבר היה בשיטת השרוול. זהו הני"תוח הרווח ביותר מסוג זה. הוא מתבצע בנישה לפרוסופיות, צורת ארבעה-שערה נקבים קטנים באמצעות המנתח לוקיבה סוב אופטי ריקי, טעון בראשו במצלמה, ואת כלי הניתוח. בהמשך הוא מחזיר מעין שרול פלסטי, שדרכו הוא מתאר את עופר הקיבה באמצעות שרוב סיכות, המכ"ב רות את השרוולים. צידי הקיבה, בשלב הזה, נתפ' רים, והמקיבה נוצר מעין שרול צר וארוך. ניתוח זה מאפשר צמצום של עד 90% מגודל הקיבה. באמצעות עו"ר עמירם הרל"פ ומיכאל אלחנן, מומחים לרניו נויקי, ברשלנות רפואית ובטיחות, הוגשה כשמו של חנוביץ בשבוע שעבר תביעת נויקי על 5 מיליון שקלים לבית המשפט המחוזי בירושלים. שנובעת לניתוח ולתוצאותיו. כתב התביעה מגדול שורה של טענות למח' דלים, שהתחילו לכאורה מפענוח שגוי של החר"ה"מיה הראשונה שנעשתה לו יומיים לאחר הניתוח. בצילום זה הביאה לשרשרת של סיבוכים לא רצויים, שהסתיימו בניתוח לכירית שלמה של הקיבה", נכתב.

"לאחר הניתוח, כבר בבית החולים התחלתי להרגיש רע, אבל הצוות הרגיע אותי שככה זה המלטי על מוזן רז ונולים", הוא משחזר את הממשי ימי ההחלמה הבאים הוא מתאר כמו וועיע. הוא הקיא במהלכם את כל מה שהכניס לפיו ובהמשך איבד את ההכרה. "ב'2014.2.10.2 הוגשה התובע בגיידת טיפול נמרץ לבית החולים העמק בעפולה עקב הקאות מרובות, התייבשות וקוריסת כליות", נכתב בתביעה. הוא עבר שורה של בדיקות והרמות, אך כיוון שבאותם זמנים לא התבצע סוג ניתוח זה בבית החולים העמק, התקבלה חזרה המיון החל"ט, שם, בשיתוף הרופא המנתח מבית החולים כנצ"רת, להחזירו לשם. "יותר טוב שלא הייתי חוזר",

התחיל כקיצור קיבה, הסתיים בכריתת קיבה

חנן חנוביץ היה רק בן 37, אבל כבר התייאש מהסיכוי לרווח כדיאטה רגילה אחרי שנכשל בכך פעם אחר פעם. הוא בחר לעבור ניתוח "קיצור קיבה", שלטענתו בוצע ברשלנות, יצר שורה ארוכה של סיבוכים שטופלו אף הם ברשלנות, והסתיים בכריתתה של הקיבה כולה. עכשיו הוא תובע | אריאלה איילון

שאני יוצא חי מההרפתקה המפוקפקת הזאת". ברמב"ם הוא הועבר מיד ליחידה לטיפול נמרץ. "התחלתי להקיא דליים של דם", הוא מתאר. בתביעה נכתב: "עקב ירידה בהמוגלובין הוא קיבל מנות דם, כנסטרוסקופיה נצפה כיב בקיבה. בוצעה צריבה, ובהמשך גם אמפולוציה (הזרקת חומר לטיפול בכיבים מרממים - א"א). החולה עדיין סבל מהקאות רמות ומירידה בה"מוגלובין, ועקב כך הוחלט על ניתוח עם השלמה של כריתת הקיבה".

"התכות וריתוח"
חנוביץ הבין שמדובר בניתוח חירום להצלת חייו. "החליטו באמצע הלילה לא לחכות ולהוריד אותי מיד לתדר ניתוח. רופאים בכירים הוענקו מה"בתיים שלהם. הסכירו לי שברמב"ם ניסו הכל, אבל את הנזק הראשוני שנגרם לי באישל"ק אי אפשר לתקן ולכן חייבים לבצע כריתת קיבה מלאה. היה לי מאוד קשה לשמוע את זה כי הייתי כולה בן 37 והיה לי הרבה מה להפסיד", הוא מספר בעצב. מאז כריתת הקיבה השיל חנוביץ יותר מ-60 קילו ממשקלו, ונגרמה לו שרשרת של מצוקות בריאותיות, אשר זיכה אותו בככות זמנות של 100% מהמוסד לביטוח לאומי. "התובע סובל ממעבר ישיר של מוזן מהוושט למעי הריק, המ"ביל לספינה מהירה ולהפרשת יתר של אינסור"ליו, שגורמת לירידה ברמת הגלוקוז. הוא סובל מקריסה כללית ברגע שמרחשת ירידה בערכי הסוכה הוא נוקט לטיפול בוויטמינים, אך מתק"שם בעליעטם ובריכשם. מאז הניתוח הוא לא מסוגל לשתות מים ולאכול בשר ובצקים, וסובל מקשיים בעיכול, מחולשה, מחוסר ריכוז, מפ"קת וירידים ומצב נפשי קשה", נכתב בתביעה. "איפה הזמנים שיכולתי להוריד ממש פיצה עם בקבוק קולה הלכו. נהיית שוב תינוק שאוכל אוכל מרוסק ור", הוא מספר.

בצביקה רושניצקי, מומחה בריוולוגיה אבחנתית, סקר לבקשת התביעה את הממצאים ובתן עליהם את חוות דעתו. "ניתן לראות שתי בעיות. 1. בכריתת הקיבה נותרה שארית קיבה גור"לה מיד לאחר המעבר בין הוושט לקיבה. 2. בצילום הראשון התג' שיכול להצביע על חסימה, ממצא שטמנו התעלם המפענוח. גם מה"ממצאים הבאים הוא התעלם". חוות דעת נוספת ניתנה על ידי פרופ' אילון חרוזי, מומחה בכ"ר ורוגיה כללית. "כמה ימים לאחר שחרורו הוא החל לסבול מתופעות הלואה של סיבוכי הניתוח, הנובעות משארית קיבה גרולה שהותיר הצוות המנתח בנוסף. כבר מהצילום הראשון, ובגיוד לפענוח של הנמצא, ברור כי ישנה בעיה שנוצרה בזמן ביצוע השרוול עקב ביצוע לקוי: כיס גרול, הגורם לחסימה. לנ"כח זאת היה על הצוות לנקוט אמצעים לתיקון השרוול, דבר שהיה מנוע את מלוא הנזק של מר"חנוביץ, לרבות כריתת הקיבה", קובע המומחה. לטענתו, "עקב הטיפול הרשלני, הפקת שבה לקח אחרי חיבורו להונגה התוך-וורידית סיכנה את חייו של חנוביץ". תגובת בית החולים על שם המשפחה הק' דושה (האישל"ק): "כתב התביעה טרם התקבל. כשיתקבל, נלמד אותו, ובהתאם תוגש תגובת בית החולים".